

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Athinon (Grecja) w dniu 21 listopada 2006 r. — Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. i in. przeciwko Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Pharmakeftikon Proiondon

(Sprawa C-477/06)

(2007/C 20/12)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Efeteio Athinon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. i in.

Strona pozwana: Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Pharmakeftikon Proiondon

Pytania prejudycjalne

1. Czy odmowa ze strony zajmującego pozycję dominującą przedsiębiorstwa dotycząca pełnej realizacji zamówień, które są jej przesłane przez greckich hurtowników produktów farmaceutycznych w przypadku, gdy zmierza ona do ograniczenia ich działalności eksportowej i zmniejszenia dzięki temu szkody wyrządzonej działalnością w zakresie handlu równoległego, stanowi sama w sobie nadużycie w rozumieniu art. 82 WE. Czy na odpowiedź na to pytanie ma wpływ fakt, iż handel równoległy jest niezwykle dochodowy dla hurtowników dzięki różnicom cen stosowanych w obrębie Unii Europejskiej spowodowanych interwencją ze strony państwa, tj. ze względu na fakt, iż rynek produktów farmaceutycznych nie rządzi się zasadami czystej konkurencji, gdyż charakteryzuje się w dużym stopniu wysokim stopniem interwencji ze strony państwa. Wreszcie, czy zadaniem władz krajowych właściwych w dziedzinie konkurencji jest stosowanie wspólnotowych reguł konkurencji w jednakowy sposób zarówno do rynków, które funkcjonują w sposób konkurencyjny, jak i do rynków, na których konkurencja jest zakłócana przez interwencję ze strony państwa.
2. Jak należy oceniać ewentualny charakter nadużycia w przypadku, gdyby Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że ograniczenie handlu równoległego z przytoczonych powyżej powodów nie zawsze stanowi nadużycie, gdy jest ono dokonane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą.

W szczególności:

- 2.1 Czy właściwym jest stosowanie kryterium procentowego przekroczenia normalnego spożycia krajowego lub kryterium szkody, jaką ponosi przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą w odniesieniu do ogólnego obrotu i ogólnego zysku. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jak należy określić poziom procentowy przekroczenia i wysokość poniesionej szkody — która przekłada się na procent ogólnego obrotu i zysku — powyżej którego rozpatrywane zachowanie staje się nadużyciem.

- 2.2 Czy należy podążać tokiem rozumowania opartym na wyważaniu interesów i — jeśli tak — jakiego rodzaju interesy należy wziąć pod uwagę.

Dokładniej rzecz ujmując:

- a) czy ma tu znaczenie fakt, iż pacjent-odbiorca końcowy czerpie ograniczoną korzyść finansową z handlu równoległego; oraz
 - b) czy i w jakim stopniu należy wziąć pod uwagę interes organów ubezpieczeniowych w zdobywaniu tańszych leków.
- 2.3 Jakie kryteria i założenia należy uznać za właściwe w niniejszej sprawie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Efeteio Athinon (Grecja) w dniu 21 listopada 2006 r. — Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. i in. przeciwko Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Pharmakeftikon Proiondon

(Sprawa C-478/06)

(2007/C 20/13)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Efeteio Athinon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kokkoris D. Tsanas K. E.P.E. i in.

Strona pozwana: Glaxosmithkline Anonimi Emporiki Viomichaniki Etairia Pharmakeftikon Proiondon

Pytania prejudycjalne

1. Czy odmowa ze strony zajmującego pozycję dominującą przedsiębiorstwa dotycząca pełnej realizacji zamówień, które są jej przesłane przez greckich hurtowników produktów farmaceutycznych w przypadku, gdy zmierza ona do ograniczenia ich działalności eksportowej i zmniejszenia dzięki temu szkody wyrządzonej działalnością w zakresie handlu równoległego, stanowi sama w sobie nadużycie w rozumieniu art. 82 WE. Czy na odpowiedź na to pytanie ma wpływ fakt, iż handel równoległy jest niezwykle dochodowy dla hurtowników dzięki różnicom cen stosowanych w obrębie Unii Europejskiej spowodowanych interwencją ze strony państwa, tj. ze względu na fakt, iż rynek produktów farmaceutycznych nie rządzi się zasadami czystej konkurencji, gdyż charakteryzuje się w dużym stopniu wysokim stopniem interwencji ze strony państwa. Wreszcie, czy zadaniem władz krajowych właściwych w dziedzinie konkurencji jest stosowanie wspólnotowych reguł konkurencji w jednakowy sposób zarówno do rynków, które funkcjonują w sposób konkurencyjny, jak i do rynków, na których konkurencja jest zakłócana przez interwencję ze strony państwa.

2. Jak należy oceniać ewentualny charakter nadużycia w przypadku, gdyby Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że ograniczenie handlu równoległego z przytoczonych powyżej powodów nie zawsze stanowi nadużycie, gdy jest ono dokonane przez przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą.

W szczególności:

- 2.1 Czy właściwym jest stosowanie kryterium procentowego przekroczenia normalnego spożycia krajowego lub kryterium szkody, jaką ponosi przedsiębiorstwo zajmujące pozycję dominującą w odniesieniu do ogólnego obrotu i ogólnego zysku. W przypadku odpowiedzi twierdzącej, jak należy określić poziom procentowy przekroczenia i wysokość poniesionej szkody — która przekłada się na procent ogólnego obrotu i zysku — powyżej którego rozpatrywane zachowanie staje się nadużyciem.
- 2.2 Czy należy podążać tokiem rozumowania opartym na wyważaniu interesów i — jeśli tak — jakiego rodzaju interesy należy wziąć pod uwagę.
- Dokładniej rzecz ujmując:
- czy ma tu znaczenie fakt, iż pacjent-odbiorca końcowy czerpie ograniczoną korzyść finansową z handlu równoległego; oraz
 - czy i w jakim stopniu należy wziąć pod uwagę interes organów ubezpieczeniowych w zdobywaniu tańszych leków.
- 2.3 Jakie kryteria i założenia należy uznać za właściwe w niniejszej sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-480/06)

(2007/C 20/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis i B. Schima)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że zezwalając Landkreise Rotenburg (Wümme), Harburg, Soltau-Fallingb. i Stade na bezpośrednie

zawarcie z Stadtreinigung Hamburg umowy o unieszkodliwianie odpadów z pominięciem wspólnotowego ogłoszenia o zamówieniu i trybu procedury otwartej lub ograniczonej, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na podstawie art. 8 w związku z tytułem III do VI dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (!)

- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 18 grudnia 1995 r. cztery Landkreise (okręgi administracyjne) Dolnej Saksonii zawarły z Stadtreinigung Hamburg, jednostką prawa publicznego, umowę o świadczenie usług unieszkodliwiania odpadów. Umowa została zawarta bez przeprowadzenia postępowania w zakresie udzielania zamówień publicznych i z pominięciem europejskiego ogłoszenia o zamówieniu.

Landkreise są instytucjami zamawiającymi a wskazana umowa jest pisemną umową o odpłatne świadczenie usług. Umowa ta przekracza próg, od którego uzależnione jest zastosowanie dyrektywy 92/50/EWG i jest wobec tego, zdaniem Komisji, objęta zakresem stosowania dyrektywy.

Fakt, że Stadtreinigung Hamburg jest sama instytucją zamawiającą nie zmienia zdaniem Komisji okoliczności, że wskazana umowa jest objęta zakresem stosowania dyrektywy 92/50/EWG: jak wyraźnie rozstrzygnął Trybunał, dyrektywy w dziedzinie zamówień publicznych mają zastosowanie również, gdy instytucja zamawiająca zamierza zawrzeć na piśmie, z jednostką formalnie odrębną i niezależną od niej w zakresie podejmowania decyzji, umowę przewidującą wynagrodzenie.

Wobec tego brak jest zdaniem Komisji jakiegokolwiek okoliczności uzasadniającej bezpośrednie udzielenie omawianego zamówienia, w trybie procedury negocjacyjnej, bez uprzedniego ogłoszenia o zamówieniu.

Komisja stwierdza, że nie może zgodzić się z tezą rządu niemieckiego, w świetle której, niezależnie od wybranej formy prawnej, współpraca gminna, jako emanacja prawa do autonomii wspólnot lokalnych, nie jest objęta przepisami o zamówieniach publicznych. Skutkiem prawa do autonomii wspólnot lokalnych nie może być bowiem przyzwolenie na naruszenie przez wspólnoty lokalne przepisów o zamówieniach publicznych. Gdy wspólnoty lokalne zawierają umowy o świadczenie usług z innymi jednostkami, niezależnie od tego czy te ostatnie są instytucjami zamawiającymi czy też nie, do umów tych mają zastosowanie przepisy o zamówieniach publicznych. Komisja dodaje, że rząd niemiecki nie był w stanie wykazać, że z powodów technicznych omawiane usługi mogły zostać powierzone wyłącznie konkretnemu usługodawcy.